

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **S.O.S. Karviná, z. s.**, IČO 22759093
sídlem nám. Ondry Foltýna 15/45, 733 01 Karviná – Staré Město
zastoupeného Mgr. Pavlem Černým
advokátem Frank Bold Advokáti, s.r.o.
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Český báňský úřad**
sídlem Kozí 4, 110 01 Praha 1 – Staré Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.10.2015 č.j. SBS 28356/2015/ČBÚ-21/1, ve věci povolení hornické činnosti

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.10.2015 č.j. SBS 28356/2015/ČBÚ-21/1, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a

Shodu s prvopisem potvrzuje

Olomouckého (dále jen OBÚ) ze dne 1.7.2015 č.j. SBS/13828/2015/OBÚ-05/10, kterým byla organizaci OKD, a.s. (dále jen oprávněná organizace) povolena hornická činnost uvedená v § 2 písm. a) zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, v platném znění (dále jen zákon o hornické činnosti) – vyhledávání a průzkum ložisek vyhrazených nerostů důlními díly č. 10 2404, 10 2432, 10 2433, 10 2201, 10 2410, 10 2403 a č. 10 2403/2 ve 24. sloji vrchní lávce v 10. kře v dobývacím prostoru Karviná-Doly I na Důlním závodě 1, lokalitě Karviná.

2. V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

1) Před povolením hornické činnosti nebyly posouzeny vlivy záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v platném znění (dále jen zákon č. 100/2001 Sb.), tzv. EIA. Žalovaný shledal tento požadavek za neopodstatněný s tím, že se nejedná o povolení těžby ve smyslu ust. § 2 písm. b) zákona o hornické činnosti, ale o vyhledávání a průzkum výhradního ložiska ve smyslu § 2 písm. a) zákona o hornické činnosti,

a proto se nejedná o záměr, který by měl být předmětem posuzování EIA. Podle žalobce tento výklad neodpovídá bodu 2.1. kategorie II Přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., a to s ohledem na ust. § 1 odst. 3 ve spojení s ust. § 5 odst. 3 téhož zákona, která upravují účel procesu posuzování vlivů na životní prostředí, přičemž vliv na životní prostředí se hodnotí od přípravy až po rekultivaci území. Žalobce odkázal také na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/2000 ze dne 12.10.2001. Žalobce má za to, že vyhledávání a průzkum ložiska nerostů je přípravou záměru těžby ve shora uvedeném smyslu. Povolení vyhledávání a průzkumu ve 24. sloji a 10. kře uvedeného dobývacího prostoru nepochybně představuje přípravu těžby nerostu. Povolenou hornickou činnost nelze z hlediska povinnosti posouzení (EIA) oddělit od navazujících fází těžby a tedy ani povolit ji bez posuzování vlivů na životní prostředí, resp. alespoň zjišťovacího řízení. Žalobce dále uvedl, že pro záměr těžby v uvedené oblasti dobývacího prostoru aktuálně probíhá proces posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) pod názvem „Pokračování hornické činnosti OKD, a.s., Dolu Karviná na závodě ČSA v období 2015-2023“ (dále „Pokračování hornické činnosti“), což však podle žalovaného nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. S tím se žalobce rovněž neztotožňuje, když předmětná 24. sloj 10. kra je součástí záměru Pokračování hornické činnosti. Pokud před ukončením EIA byla její první fáze (vyhledávání a průzkum ložiska) již povolena, stalo se tak v rozporu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. (§ 4 odst. 1 písm. c), § 7, § 9a odst. 3 zákona). Dále žalobce uvedl, že žalovaný při posouzení otázky nutnosti posouzení EIA vycházel ze stanoviska a sdělení k oznámení podlimitního záměru Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen KÚ MSK) ze dne 16.4.2015 č.j. ŽPZ/9543/2015/Tuh, v němž KÚ MSK vycházel z oznámení „podlimitního záměru“ předloženého oprávněnou organizací, a proto dle ust. § 6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. uvedl, že předmětný záměr nepodléhá zjišťovacímu řízení tj., že záměr „typově“ podléhá zákonu č. 100/2001 Sb., avšak nedosahuje příslušných limitních hodnot. Takové hodnocení je v rozporu se stanoviskem žalovaného, podle něž vyhledávání a průzkum ložiska vůbec nepodléhá posouzení. Jestliže však žalovaný současně odkazuje na stanovisko KÚ MSK jako na podklad svého rozhodnutí, je odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto směru vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné. Žalobce dále uvedl, že i pokud by průzkumné ražby ve 24. sloji v 10. kře nebyly součástí širšího záměru

Pokračování hornické činnosti, jsou nepochybně součástí záměru těžby ve 24. sloji v 10 kře, a to od fázi průzkumu přes otvírku a přípravu po dobývání až rekultivaci území. Součástí záměru těžby ve 24. sloji 10. kře jsou tedy jak průzkumné ražby, tak návazná otvírka, přípravné ražby a dobývání porubů. V souhrnu jde nepochybně o závěr dosahující limitních hodnot dle bodu 2.1. kategorie II přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. Žalobce poukázal na rozsudek Evropského soudního dvora (dále jen ESD) ze dne 10.12.2009 ve věci C-205/08, podle nějž cíl směrnice 85/337/EHS („směrnice EIA“) nelze obejít rozdělením jednoho záměru a nezohlednění kumulativního účinku více záměrů nesmí mít ve skutečnosti za následek, že všechny záměry uniknou pozornosti posouzení, ačkoliv jako celek mohou mít významný vliv na životní prostředí. Dále žalobce zdůraznil, že KÚ MSK, případně správní orgány rozhodující v obou stupních měly v případě pochybností o zařazení záměru do příslušné kategorie nebo do příslušného sloupce dle přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. požádat Ministerstvo životního prostředí (dále jen MŽP) o vyjádření ve smyslu § 23 odst. 3 tohoto zákona.

2) Povolená hornická činnost vyhledávání a průzkumu je z materiálního hlediska otvirkou a přípravou ložiska. Žalovaný se s touto již odvolací námitkou v napadeném rozhodnutí vypořádal odkazem na povinnost oprávněné organizace vyplývající z ust. § 31 odst. 3 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), v platném znění (dále jen horní zákon), tj. povinnost v průběhu dobývání zabezpečit v nezbytném předstihu v hranicích svého dobývacího prostoru další průzkum ložiska. Žalovaný se však nevypořádal se všemi tvrzeními a argumenty, které žalobce uvedl, zejména s námitkou, že průzkum slojí je nadbytečný, neboť parametry slojí v předmětných krátech musejí být žádajícímu subjektu známy. Napadené rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce trvá na tom, že potřebné parametry a poměry 10. kry (průběh, vývin a tektonická členitost) jsou žádající organizaci dostatečně známy a jsou popsány v oznámení a dokumentaci EIA. Žalobce poukázal na část dokumentace EIA týkající se 10. dobývací kry, kde je uvedeno, že průzkumné práce byly provedeny průzkumnými vrty z povrchů a dále ražbou průzkumných chodeb v úrovni 8., 9. a 10. patra. Je zde popsáno, které sloje a poruby se budou těžit, jakými metodami těžby a jaká bude předpokládaná výtěžnost. Z toho lze dovodit, že osoba zúčastněná na řízení má k dispozici detailní informace o 10. kře potřebné pro otvírku, přípravu a dobývání ložiska. Dále žalobce upozornil, že oprávněná organizace podala dne 3.3.2015 u Statutárního města Karviná žádost

o stanovisko k povolení celkem 38 přípravných ražeb v 24. sloji v 10. kře jako podklad budoucího rozhodnutí o povolení hornické činnosti otvírky a přípravy. Z těchto 38 přípravných ražeb je 7 shodných se 7 průzkumnými ražbami povolenými napadeným rozhodnutím. Dle názoru žalobce jsou průzkumné ražby rozsahem a povolením shodné s ražbami prováděnými v obdobných případech za účelem otvírky a přípravy ložiska. Z těchto důvodů má žalobce za to, že označení předmětné hornické činnosti jako vyhledávání a průzkum je pouze formální účelové označení, jemuž neodpovídá skutečný obsah hornické činnosti povolené napadeným rozhodnutím. Pokud by povolovaná hornická činnost byla kvalifikována jako otvírka a příprava, pak by nutně podléhala posouzení EIA. K tvrzením v odvolání žalobce, že oprávněná organizace nenavrhuje jiné způsoby průzkumu ložiska než průzkumné ražby, a že průzkum v předmětných slojích je nadbytečný, žalovaný nepřihlédl, ani je řádně nevypořádal, když uvedl, že tato tvrzení jsou

zcela mimo kompetenci žalobce. S tím se žalobce neztotožňuje s odkazem na soudní judikaturu, v níž došlo v poslední době k zásadnímu posunu co do obsahu a rozsahu námitek spolků ve správních řízeních (rozsudky NSS sp. zn. 1 As 13/2015, 2 As 53/2015 nebo nález Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 59/14). Žalovaný dostatečně nezjistil, zda nedochází k obcházení účelu řízení o průzkumu ložisek, což měl učinit v rámci úřední povinnosti a nevypořádal se řádně s relevantními námitkami žalobce. Napadené rozhodnutí pak zatížil vadami způsobujícími nezákonnost a zkrátil žalobce na jeho právech.

3) Hornická činnost povolená napadeným rozhodnutím směřuje k výběrové těžbě. Žalovaný tuto odvolací námitku žalobce zamítl s odůvodněním, že se nezakládá na racionálních důvodech a že je bezpředmětná již proto, že oprávněné osobě nebyla povolena hornická činnost dobývání (těžby) v žádné sloji v 10. kře. Žalobce poukázal na rozhodnutí OBÚ ze dne 25.6.2014 č.j. SBS/37601/2013/OBÚ-05/25/511/Ing.Or, jímž byly povoleny přípravné ražby důlních děl v 16. a 17. sloji, jejichž účelem je příprava pro budoucí dobývání těchto slojí. Oprávněná organizace dosud otvírku a přípravné ražby v těchto slojích nerealizuje a místo toho požádala o povolení průzkumných ražeb v 24. sloji v 10. kře. Žalobci je známo, že oprávněná osoba zpracovává dlouhodobou koncepci hornické činnosti v oblasti 10. kry. V roce 2015 pak aktualizovala koncepci na období 2015-2017 tak, že v tomto období předpokládá hornickou činnost pouze ve 24. sloji. Z hornické činnosti tak byly vyloučeny sloje č. 16 až č. 23, které mají dle dostupných informací menší mocnost než 24. sloj. Z toho žalobce dovozuje, že skutečný

důvod vyloučení slojí č. 16 až č. 23 z hornické činnosti je ekonomický, neboť mají menší mocnost a tedy i výtěžnost. Žalobce dovozuje, že přípravou 24. sloje v 10. kře oprávněná osoba realizuje hornickou činnost, která v budoucnu umožní výběrovou těžbu, tj. dobývání bohatých částí ložiska, což je však činnost, která je zakázána ust. § 30 odst. 3 písm. a) horního zákona. Napadené rozhodnutí je pak vydáno v rozporu s tímto ustanovením horního zákona. Správní orgány obou stupňů nedostály povinnosti hájit veřejný zájem na poli ochrany a hospodárného využívání nerostného bohatství.

4) Nedostatečně zjištěný skutkový stav týkající se seizmických vlivů průzkumných ražeb. Podle ust. § 6 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 104/1988 Sb., o racionálním využívání výhradních ložisek, o povolování a ohlašování hornické činnosti a ohlašování činnosti prováděné hornickým způsobem, v platném znění (dále jen vyhláška č. 104/1988 Sb.) má žadatel k žádosti o povolení hornické činnosti povinnost doložit zhodnocení vlivů hornické činnosti na povrch. Oprávněná organizace předložila spolu s žádostí o povolení hornické činnosti „Odborný báňský znalecký posudek o možném ovlivnění povrchu a povrchových objektů vlivem ražení dlouhodobých důlních děl horizontálních i úklonných v dobývacích prostorech dolu Karviná v letech 2003-2020“ (dále jen znalecký posudek), který zpracoval soudní znalec prof. Ing. I.Č., CSc. Znalecký posudek vylučuje pouze vlivy na povrch z hlediska vytváření pokleslých kotlin – deformace zemského povrchu. Nezabývá se však vlivy předmětných ražeb na povrch z hlediska indukované seismicity – seizmických otřesů, které taktéž mají vliv na zemský povrch. Žalobce proto považuje předložený znalecký posudek za neúplný. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí uvedl, že nelze zcela vyloučit vznik seizmických jevů (otřesů), ale doplnění znaleckého posudku v tomto směru neshledal

opodstatněným s tím, že přesná predikce důlních otřesů a otřesových jevů je při současném stupni poznání prakticky nemožná a uzavřel, že předmětnou hornickou činností nebudou ovlivněny nemovitosti na povrchu. Tento závěr považuje žalobce za zavádějící a rozporný a zdůrazňuje, že správní orgány nedostatečně zjistily skutečný stav. Žalobce v průběhu správního řízení provedl rešerši dostupných zdrojů a sestavil tabulku několika seizmických jevů, které vznikly v souvislosti s ražbami dlouhých důlních děl, tedy s obdobnými ražbami, které byly povoleny napadeným rozhodnutím. Žalovaný k tomu uvedl, že žalobci nepřísluší navrhopat doplnění důkazu týkajícího se indukované seismicity, protože ta nesouvisí s ochranou přírody a krajiny, ale s vlivy na povrch. Tedy i zde upřel žalobci jeho procesní práva vyplývající z aktuální soudní judikatury, která již byla zmiňována výše. Podle žalobce žalovaný pochybil, když nevyzval žadatele k doplnění žádosti o zhodnocení vlivů hornické činnosti na povrch, takže nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a dále se žalovaný nevypořádal s námitkou žalobce s odůvodněním, že není příslušný tuto námitku v řízení vznést.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobce v podstatě shodné námitky uplatnil již ve správním řízení a tyto byly náležitě vypořádány. Nicméně k jednotlivým žalobním bodům dále uvedl:

K žalobnímu bodu 1) – žalobce účelově směšuje dva zcela rozdílné právní instituty. Hornická činnost – „těžba“ se povoluje na základě Plánu otvírky, přípravy a dobývání (dále jen POPD). Ražba průzkumného důlního díla není přípravou ve smyslu POPD. Jedná se

o činnost, která má ověřit situaci v určité lokalitě z hlediska její vhodnosti či nevhodnosti pro možnou budoucí těžbu. Pokud bude shledáno, že lokalita vhodná pro těžbu není, k budoucí těžbě nedojde. Investiční náklady, které na toto průzkumné dílo vynaložila organizace, jsou jejím finančním rizikem v případě, že shledá danou lokalitu za nerentabilní k těžbě. Podle § 2 zákona č. 100/2001 Sb. podléhají posuzování vlivů na životní prostředí v zákoně vymezené záměry a koncepce, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí, přičemž vymezené záměry jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Pro záměry těžeb uhlí se jedná o bod 2.2. (těžba černého uhlí – nový dobývací prostor) kategorie I a bod 2.1. (těžba nad 100000 tun/rok) kategorie II přílohy č. 1. Těžba uhlí při průzkumných ražbách nepřekročí 30500 tun za roky

2015-2016 a bude prováděna v již existujícím dobývacím prostoru. Mezi těmito záměry ražba průzkumného důlního díla není. Zákon tedy překročen nebyl a bylo postupováno v souladu s právními předpisy. Napadeným rozhodnutím je povolena hornická činnost – vyhledávání

a průzkum vyhrazených nerostů, v jejímž rámci jde především o ověření uložení, mocnosti, průběhu, vývinu, tektonické členitosti a kvalitativních ukazatelů 24. sloje včetně vymezení

a ověření pásma tektonických poruch, které dosavadním průzkumem ve vyšších nadložích nemohlo být spolehlivě ověřeno. Toto potvrzuje i názor MŽP ze dne 20.5.2013 č.j. 107062/ENV/12, který je součástí správního spisu. Ke stanovisku KÚ MSK poukazuje žalovaný na svou argumentaci ze strany 9 napadeného rozhodnutí. Uvedené stanovisko je také součástí správního spisu.

K žalobnímu bodu 2) – K nesouhlasnému stanovisku města Karviná žalovaný zdůraznil, že se jedná pouze o 7 ražeb, nikoliv 38 a dále uvedl, že žalobce své tvrzení, že průzkum v této lokalitě je nadbytečný, nijak neodůvodnil. Žalovaný naopak uvedl, že se jedná o tzv. panenské pole, kdy je nejen právem, ale i povinností organizace žádat před zamýšlenou hornickou činností průzkum. V napadeném rozhodnutí je obsažena argumentace o tom, jak se žalovaný vypořádal s touto námitkou žalobce (např. odkaz na § 31 odst. 3 horního zákona). Je v kompetenci organizace žádat o povolení hornické činnosti spočívající ve vyhledávání a průzkumu výhradního ložiska, pokud tato žádost není v rozporu s právními předpisy, zejména s horním zákonem. V současné době nejsou dostatečně známy jednotlivé parametry průběhu a tektonické členitosti 24. sloje právě proto, že se jedná o panenské pole. Dosavadní údaje byly získány pouze z několika vrtů, což je zcela nedostatečné pro učinění dalších rozhodnutí.

K žalobnímu bodu 3) – Povinnost hájit zájmy bezpečnosti stejně jako řešit otázky hospodárnosti a provádět vrchní dozor nad dalšími aspekty dotčené oblasti veřejného zájmu jsou zákonem svěřeny orgánům státní báňské správy. Podle dokumentace, která sloužila jako podklad pro rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, se o žádnou výběrovou těžbu nejedná. To, že průzkum sleduje určitou část ložiska, je logické především z hlediska technologického, geologického a také geomechanického. Napadeným rozhodnutím není omezena ani ohrožena těžba v 16. a 17. sloji, ani další plánovaná hornická činnost.

K žalobnímu bodu 4) – Soudní znalec prof. Ing. I. Č., CSc. je významnou odbornou kapacitou ve svém oboru. Uvedené problematice se věnuje desítky let a danou lokalitu zná. V současné době, podle názoru žalovaného, na tuto problematiku neexistuje povolanejší odborník. Na Ostravsku nelze vyloučit seismicitu ani tehdy, pokud není horninový masiv dobýván, a to z hlediska místních geologických specifik Hornoslezské pánve. Predikce důlních otřesů je tak problematická, protože nelze s dostatečnou mírou určit jejich výskyt, ani intenzitu. Důlní škody vzniklé případnými otřesy a otřesovými jevy indukované hornickou činností je organizace povinna řešit v souladu s horními předpisy. V posuzované věci ražbami důlních děl v hloubce 980-1100 metrů pod povrchem nebudou ovlivněny ani nijak dotčeny nemovitosti na povrchu a nedojde k měřitelným deformacím na povrchu. Ražená důlní díla jsou vedena a zajišťována technologiemi, při kterých je vyloučeno ovlivnění povrchu. Závěry žalovaného vycházejí z jeho odborných znalostí a zkušeností a ze stanoviska, k němuž dospěl znalec ve znaleckém posudku. V posuzované věci byly zjištěny všechny důležité okolnosti pro ochranu veřejných zájmů i naplnění zákonných požadavků a byl zjištěn spolehlivě skutkový stav.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. U jednání před krajským soudem žalobce předložil repliku k vyjádření žalovaného, v níž k jednotlivým žalobním bodům uvedl následující:

1) Na podporu svého tvrzení, že posuzovaná hornická činnost je činností ve smyslu ust. § 2 písm. b) zákona o hornické činnosti žalobce poukázal na to, že již bylo vedeno správní řízení
a vydáno

rozhodnutí o povolení hornické činnosti (rozhodnutí OBÚ ze dne 14. 6. 2017 č. j. SBS 05058/2017/OBÚ/05/53) spočívající v ražbě přípravných důlních děl pro poruby č. 10

2432 a č. 10 2433, tedy pro shodné poruby, o jakých je vedeno řízení v této věci. Dále žalobce uvedl, že z popisu povolené činnosti uvedené žalovaným v jeho vyjádření lze usuzovat, že se jedná o podrobnější průzkum v dané oblasti pro provedení situování přípravných důlních děl. Již rozhodnutím OBÚ ze dne 29. 12. 2010 č. j. S 0328/2010-5-511/Ing.Or byla povolena hornická činnost spočívající v ražbách otvirkových důlních děl č. 10001, 10002, 1001A, 10001/1 a č. 10002. Účelem ražeb bylo zpřístupnění zásob slojí č. 16, 17, 19, 22 a 24 v oblasti 10. kry. Otvirkové ražby důlních děl jsou již tedy realizovány. Předmětné průzkumné ražby spadají z časového hlediska mezi otvirku a přípravu zásob ve 24. sloji, z tohoto důvodu by tento průzkum měl být zařazen pod hornickou činnost spadající pod § 2 písm. b) zákona o hornické činnosti. Výsledky průzkumu budou sloužit pro přípravu těžby. Jde o jeden záměr vytěžení 24. sloje v 10. dobývací kře. Tento záměr by se měl posuzovat podle zákona č. 100/2001 Sb. Jedná se o průzkum v průběhu otvírky, přípravy a dobývání zásob. Dále žalobce uvedl, že v mezidobí od podání žaloby bylo vydáno souhlasné stanovisko EIA. Projednáváný záměr byl dle žalobce účelově vyňat z tohoto posuzování a fakticky došlo k vydání rozhodnutí k povolení hornické činnosti, která je materiálně těžbou. Došlo tedy k obejití zákona EIA i zákona o hornické činnosti. Žalobce doplnil, že předpokládaný rozsah vytěžení dle předmětného záměru je 30 500 tun černého uhlí, což není zanedbatelné číslo a fakticky se o těžbu jedná, jelikož ražbu doprovází tytéž jevy jako těžbu.

2) K nadbytečnosti průzkumných ražeb žalobce uvedl, že v nadložních slojích č. 16 a 17 je povolena hornická činnost pro přípravné ražby, která dosud nebyla realizována a pro tyto přípravné ražby nebyly plánovány žádné průzkumné ražby. V dokumentaci EIA je na str. 95 uvedeno, že v 10. dobývací kře jsou průzkumné práce provedeny. Podle žalobce se v průběhu realizace otvírky přípravy a dobývání v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona o hornické činnosti a § 31 odst. 3 horního zákona provádí dle potřeby doplňující průzkum sloje a tektonických poruch. Proti nutnosti realizace průzkumných ražeb svědčí vývoj plánování průzkumných a přípravných ražeb ve 24. sloji. Žalovaný poukázal na žádost oprávněné organizace adresovanou Městu Karviná o vydání stanoviska k přípravným ražbám důlních děl ze dne 3.3.2015, která v příloze obsahuje situování přípravných důlních děl a žádost o povolení hornické činnosti ze dne 29.4.2015. Plyne z nich, že oprávněná organizace měla připravenou mapu se situováním přípravných důlních děl ve 24. sloji již dne 1.2.2015. O povolení hornické činnosti spočívající v ražbě průzkumných děl bylo žádáno o 3 měsíce později. Mapa se situováním přípravných důlních děl byla tedy připravena dříve, než byly realizovány průzkumné ražby. Dále žalobce uvedl, že jeho tvrzení o nadbytečnosti průzkumných ražeb potvrzuje ještě skutečnost, že na počátku roku 2015 nebyl dokončen proces EIA, který byl ukončen až dne 11. 1. 2016. V závěru roku 2015 byla započata ražba průzkumného díla č. 10 2404, která pokračovala v lednu 2016, kdy byla také ukončena. Za tuto dobu byla vytěžena cca 1/3 z celkové plánované délky. Ostatní ražby plánovaných průzkumných děl nebyly započaty. Plánované přípravné ražby obsahují i totožné ražby průzkumných důlních děl. To podle žalobce znamená, že oprávněná organizace chtěla započít s přípravnými ražbami dlouhých důlních děl již v roce 2015, jelikož však nebyl ukončen proces EIA, podala žádost o povolení hornické činnosti pro ražbu 7 průzkumných děl, která jsou identická s plánovanými přípravnými ražbami důlních děl stejného označení. V současné době již oprávněné organizaci nejde o průzkumné ražby důlních děl, jelikož disponuje souhlasným

stanoviskem EIA a rozhodnutím o povolení hornické činnosti pro přípravné ražby důlních děl. Podle žalobce se ve skutečnosti jedná o přípravu ražby důlních děl. Dále žalobce uvedl, že tvrzení žalovaného, že se v dotčené oblasti jedná o tzv. panenské pole, není pravdivé, neboť v nadloží předmětné oblasti byla vytěžena sloj č. 3ab a v průběhu přípravy a dobývání sloje byly prováděny průzkumné vrty do podloží, které ověřily i předmětnou 24. sloj. Rovněž byl ověřen vývoj tektonických poruch v předmětné oblasti a dále se v dané oblasti nacházejí dva vrty, které byly realizovány z povrchu a procházejí 24. slojí. Potvrzení provedeného průzkumu je v dokumentaci EIA (str. 95).

3) Námitky žalobce uplatněné v řízení ohledně porušování báňské legislativy upozorňují na směřování činnosti oprávněné organizace k výběrové těžbě. Je s podivem, že se neprovádí průzkum v 16. a 17. sloji, případně ve sloji č. 19, ale plánovaný průzkum se týká až sloje č. 24. Žalobce uvedl, že jemu jako účastníkovi řízení není o povolení hornické činnosti – přípravy výhradního ložiska důlními díly ve 24. sloji je známo, že oprávněná organizace
doplnila
spis o vyjádření, v němž uvedla, že zásoby všech slojí ve všech geologických blocích v 10. kře byly převedeny rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 10. 3. 2003, zn. 11707/03/6600 do zásob nebilančních. Žalobci se nepodařilo získat informaci od dotčeného ministerstva, jíž by bylo postaveno najisto, zda došlo k převedení zásob do nebilančních. Podle žalobce by tato informace měla zásadní vliv na výsledek sporu.

4) Žalobce namítl nesprávný název a závěr posudku, jenž neodpovídá obsahu. Z názvu posudku lze usuzovat, že v posudku budou zpracovány oba možné vlivy (poklesy povrchu i seismicita). Ze závěru posudku je patrné, že se opět jedná o oba možné vlivy (možné poklesy povrchu i seismicita). Podle žalobce by měl posudek obsahovat zpracování obou možných vlivů, anebo by mělo být v názvu posudku uvedeno, že se jedná jen o vliv možných poklesů povrchu. Předmětný posudek je také používán při žádostech oprávněné organizace o různá stanoviska, čímž může docházet k nesprávnému pochopení a ovlivnění vyřízení žádostí. Dále žalobce uvedl, že otázka položená znalci měla znít, zda mohou ražby důlních děl ovlivnit indukovanou seismicitou povrchové objekty a měla být požadována odpověď „ano“ nebo „ne“. Součástí repliky je seznam listinných důkazů č. 1-17, které byly v příloze připojeny.

5. Žalovaný ve vyjádření k replice uvedl:

K bodu 1), že řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí OBÚ ze dne 14.6.2017 č.j. SBS 05058/2017/OBÚ-05/53, kterým byla povolena hornická činnost v dotčené oblasti, není dosud pravomocně ukončeno, neboť probíhá odvolací řízení. Je pravdou, že zmíněné rozhodnutí OBÚ zahrnuje i některá důlní díla, která jsou obsažena v žalobou napadeném rozhodnutí (10 2201, 10 2432, 10 2433). To nic nemění na skutečnosti, že se jedná o panenské pole, kde dosud žádná těžba neprobíhala, a kde je vyhledávání a průzkum žádoucí. Je podnikatelským rizikem oprávněné organizace, jestliže započne provádět přípravu těžby bez předchozího průzkumu. Zřejmým důvodem, proč prozatím nebyl průzkum v celém povoleném rozsahu proveden, je skutečnost, že organizaci chyběly kapacity pro jeho provedení. Je pravdou, že rozhodnutím OBÚ ze dne 29.12.2010 č.j. S 0328/2010-5-511/Ing.Or byla povolena ražba otvirkových důlních děl, ovšem za účelem zpřístupnění zásob slojí č. 16, 17, 19, 22 a 24 v 10. kře tak, aby mohly být následně prováděny další činnosti, tj. v tomto konkrétním případě vyhledávání a průzkum ve 24. sloji.

K bodu 2), že si žalobce ve své argumentaci protiřečí, když na jedné straně poukazuje na povinnost těžební organizace provádět průzkum ložiska vyplývající z horního zákona a na druhé straně tvrdí, že se jedná o otvírku a přípravu. Ložiskový průzkum výhradních ložisek se člení na 3 etapy, z nichž právě o tu třetí, tj. etapu těžebního průzkumu, který se provádí ve stanoveném dobývacím prostoru v rozsahu a podrobnostech potřebných pro účelné vydobytí ložiska, se v tomto případě jedná. Argumentace týkající se povolení hornické činnosti v nadložních slojích č. 16 a 17 nemá žádnou relevanci k posuzované věci.

K bodu 3) žalovaný poukázal na ustanovení § 14 odst. 2 písm. b) horního zákona, které klasifikuje zásoby výhradního ložiska podle podmínek využitelnosti na zásoby bilanční a zásoby nebilanční. Dle § 14a odst. 2 písm. b) téhož zákona pak lze zásoby výhradního ložiska převést ze zásob bilančních do zásob nebilančních, jde-li o zásoby, jejichž vydobytí není hospodářsky účelné v konkrétním čase. V roce 2003 byla nízká cena uhlí, a proto organizace provedla přepočet zásob

a požádala o jejich převedení do zásob nebilančních. Následně po změně hospodářské situace organizace provedla v souladu s ust. § 14 odst. 3 horního zákona přepočet zásob s tím, že zásoby v 10. kře zpětně zařadila do zásob bilančních. K tomu se žádné rozhodnutí zákonem nevyžaduje.

K bodu 4): při ražbách dlouhých důlních děl za účelem průzkumu ložiska nevzniká kumulace energie v horninovém masivu. Dlouhá důlní díla jsou vlastně vyztuženými chodbami, které nenarušují strukturu horninového masivu. Při ražbách může sice ojediněle dojít k uvolnění energie z masivu v mezním stavu napjatosti, avšak tento stav není způsobem ražbou, ale dříve provedeným dobýváním v nadloží a v okolí ražených důlních děl, což pro daný případ neplatí. Sloj č. 24 v sousední 11. kře s obdobnými geologickými podmínkami byla na základě regionální prognózy v souladu s ust. § 6 odst. 3 vyhlášky č. 659/2004 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti, provozu v dolech s nebezpečím důlních otřesů, v platném znění (dále jen vyhláška č. 659/2004 Sb.) zařazena jako část masivu bez nebezpečí otřesů. Znamená to, že se zde vyskytují průvodní horniny, které nemají schopnost v sobě kumulovat energii. Všechny poznatky vycházejí ze správné a kontrolní činnosti orgánů státní báňské správy.

6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že oprávněná organizace podala dne 29.4.2015 u OBÚ žádost o povolení hornické činnosti dle dokumentace vyhledávání a průzkumu výhradního ložiska specifikovanými důlními díly v označeném dobývacím prostoru. Oznámením ze dne 11.5.2015 bylo zahájeno správní řízení o této žádosti. Podáním ze dne 14.5.2015 oznámil žalobce svou účast v zahájeném správním řízení s odkazem na ust. § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.). Sdělením ze dne 11.5.2015 vyjádřil své negativní stanovisko Magistrát města Karviné. Dle protokolu byla dne 5.6.2015 provedena pověřeným pracovníkem OBÚ v kanceláři oprávněné organizace kontrola dokumentace k žádosti o povolení hornické činnosti. Dne 5.6.2015 podal žalobce písemné vyjádření k žádosti.

Vznesené námitky jsou totožné s obsahem následně podané správní žaloby. Vyrozměním ze dne 10.6.2015 byli účastníci řízení informováni o skončení dokazování a o možnosti vyjádřit se k podkladům. Rozhodnutím ze dne 1.7.2015 č.j. SBS 1380028/2015/OBÚ-05/10 správní orgán I. stupně povolil požadovanou hornickou činnost. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, přičemž uplatněné odvolací námitky se v převážné části shodují s následně podanou správní žalobou. Součástí správního spisu je dokumentace k žádosti včetně grafické části, odborný báňský znalecký posudek vypracovaný dne 31.1.2013 prof. Ing. I. Č., CSc. – soudním znalcem. Součástí správního spisu je také závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, a to k záměru Pokračování hornické činnosti OKD, a.s., Dolu Karviná na závodě ČSA v období 2015-2023 vypracované Ministerstvem životního prostředí dne 11.1.2016 č.j. 88350/ENV/15, dále stanovisko KÚ MSK ze dne 16.4.2015 č.j. MSK 47328/2015. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

8. Z žalobcem u ústního jednání před krajským soudem předloženého výňatku z dokumentace EIA (str. 95) soud zjistil, že obsahuje popis dobývacího prostoru 10. dobývací kry, jak byl zjištěn průzkumnými vrty z povrchu a ražbou průzkumných chodeb v úrovni 8., 9. a 10. patra.
9. V prvním žalobním bodě žalobce namítl neposouzení povolené hornické činnosti z hlediska vlivů na životní prostředí, když podle něj i hornická činnost prováděná za účelem vyhledávání a průzkumu ložisek vyhrazených nerostů je ve své podstatě přípravou těžby nerostu ve smyslu přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. Se stejnou odvolací námitkou se žalovaný vypořádal na str. 9-10 napadeného rozhodnutí. Poukázal zde na rozdíl mezi hornickou činností ve smyslu ust.

§ 2 písm. a) zákona o hornické činnosti, tj. vyhledávání a průzkum ložisek vyhrazených nerostů

a hornickou činností vymezenou ust. § 2 písm. b) téhož zákona, kterou je otvírka, příprava a dobývání výhradních ložisek. V návaznosti na uvedené argumentoval dále žalovaný ust. § 2 zákona č. 100/2001 Sb., podle kterého podléhají posouzení vlivů na životní prostředí toliko záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, když právní úpravu zde obsaženou nelze vnímat jinak než, že se posuzování vlivů na životní prostředí vztahuje pouze k těžbě černého uhlí, tj. hornické činnosti ve smyslu ust. § 2 písm. b) zákona o hornické činnosti. Krajský soud se s tímto názorem žalovaného plně ztotožňuje. Ražbu průzkumného důlního díla provedenou ve smyslu ust. § 2 písm. a) zákona o hornické činnosti nelze ztotožňovat s přípravou k dobývání nerostného ložiska ve smyslu § 2 písm. b) téhož zákona. Pokud by mezi oběma hornickými činnostmi bylo rovnítko, pak by ztrácelo na významu zákonem stanovené rozlišení. Zákonné rozlišení má svou nepopiratelnou vazbu na ust. § 31 odst. 3 horního zákona, podle kterého je oprávněná organizace *povinná v průběhu dobývání zabezpečit v nezbytném předstihu v hranicích svého dobývacího prostoru další průzkum ložiska*. Z citované normy lze dovodit zcela specifický charakter hornické činnosti dle

§ 2 písm. a) zákona o hornické činnosti. Je-li průzkum ložiska stanoven jako zákonná povinnost, která musí být realizována v nezbytném předstihu v hranicích dobývacího prostoru oprávněné organizace, je již z povahy takto vymezené povinnosti logické, že nebude spadat pod posouzení vlivů na životní prostředí formou EIA, neboť s ohledem na

účel citované úpravy se bude jednat o hornickou činnost malého rozsahu nezbytného pro provedení průzkumu ložiska. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že vyhledávání a průzkum ložisek ve smyslu § 2 písm. a) zákona o hornické činnosti ještě nemusí s určitostí znamenat následnou otvírku, přípravu a dobývání ložisek ve smyslu § 2 písm. b) téhož zákona. Už z toho důvodu nemůže být vyhledávání a průzkum ložiska automaticky považován za přípravu těžby nerostu, jak nesprávně argumentuje žalobce. Závěr, zda oprávněná organizace přistoupí k hornické činnosti ve smyslu § 2 písm. b) zákona o hornické činnosti, bude odvislý od výsledků vyhledávání a průzkumu ložiska a v okamžiku zahájení průzkumu nemůže být postaveno najisto, že k hornické činnosti dle § 2 písm. b) zákona o hornické činnosti vůbec dojde. Na základě uvedeného shledal krajský soud nepřiléhavým také odkaz žalobce na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/2000, neboť tento pojednává o posuzování vlivů na životní prostředí, jakožto preventivním nástroji ochrany veřejného zájmu v obecné rovině účelu právní normy. Na rozdíl od žalobce krajský soud nemá pochybnost, že povolenou hornickou činnost lze oddělit od navazujících fází těžby nerostu, a to naopak zcela důsledně, neboť takový postup je vyžadován ust. § 31 odst. 3 horního zákona a členění typů hornické činnosti provedené ust. § 2 zákona o hornické činnosti vytváří pro odlišný postup právní rámec. Z těchto důvodů je také rozdílné posuzování 24. sloje, 10. kry jako součásti záměru Pokračování hornické činnosti v procesu EIA oproti posuzování v rámci hornické činnosti povolené napadeným rozhodnutím. Ze stejných důvodů považuje krajský soud za nepřipadný také odkaz na rozsudek ESD ve věci C-205/08, neboť v okolnostech posuzované věci nelze spatřovat formální rozdělení jednoho záměru na vícero dílčích, ale postupnou realizaci hornické činnosti „krok za krokem“ v souladu se zákonnou úpravou (§ 31 odst. 3 horního zákona a § 2 písm. a) a b) zákona o hornické činnosti).

10. K argumentaci žalobce doplněné k tomuto žalobnímu bodu v replice předložené u ústního jednání před krajským soudem soud uvádí, že rozhodnutí OBÚ ze dne 14.6.2017 č.j. SBS 05058/2017/OBÚ/5-05/53 o povolení hornické činnosti spočívající v ražbě přípravných děl mj. pro poruby č. 10 2432 a č. 10 2433 považuje pro posouzení věci za irelevantní, neboť bylo vydáno až po vydání napadeného rozhodnutí. Správní orgán je povinen ve své rozhodovací činnosti vycházet ze skutkového a právního stavu, který je dán v okamžiku vydání jeho rozhodnutí a stejně tak soudy činné ve správním soudnictví jsou povinny posuzovat přezkoumávanou věc z hlediska skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Žalobcová argumentace, že se jedná o průzkum realizovaný v průběhu otvírky přípravy a dobývání zásob je podle názoru soudu zcela v souladu

s ust. § 11 odst. 2 písm. b) a § 31 odst. 3 horního zákona a výsledky realizovaného průzkumu pak budou, jak uvádí žalobce, skutečně sloužit pro přípravu těžby v oblasti 24. sloje. Jak uvedl sám žalobce v podané replice, jedná se o podrobnější průzkum v dané oblasti, což krajský soud považuje za souladné s právní úpravou, neboť ve smyslu ust. § 31 odst. 3 horního zákona by měly záměru těžby předcházet vyhledávání a průzkum, a proto by v pozitivním případě měly výsledky průzkumu sloužit k přípravě těžby. Tomuto smyslu odpovídá také tvrzení žalovaného, že ražba důlních děl povolená v roce 2010, umožnila zpřístupnění slojí, aby mohly být prováděny vyhledávání a průzkum ložiska. Z

žalobcovy argumentace soud usuzuje, že jím není dostatečně vnímám důvodný předpoklad, že s ohledem na právní úpravu již výše zmiňovanou mohou obě hornické činnosti, tj. těžba i vyhledávání a průzkum probíhat paralelně, neboť za „výchozí bod“ průzkumu lze považovat již existující důlní díla. Další průzkum ložiska lze totiž ve smyslu ust. § 31 odst. 3 horního zákona realizovat právě v průběhu dobývání v hranicích dobývacího prostoru oprávněné organizace. Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že posuzovaný průzkum byl účelově vyňat z posuzování dle EIA, naopak postup plně odpovídá úpravě obsažené v zákoně o hornické činnosti a horním zákoně. Pro úplnost krajský soud zdůrazňuje, že žalobce nikdy nezpochybnil podlimitní hodnotu předpokládané těžby (30 500 tun) ve smyslu přílohy č. I. zákona č. 100/2001 Sb.

11. V druhé části prvního žalobního bodu žalobce namítl vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to s ohledem na obsah stanoviska KÚ MSK ze dne 16.4.2015, který postavil své závěry pouze na skutečnosti, že se jedná o podlimitní záměr ve smyslu přílohy 1 zákona č. 100/2001 Sb. Krajský soud má za to, že tento podklad napadeného rozhodnutí ve svých závěrech není rozporný s rozhodnutím žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně. Rozdíl spočívá pouze v tom, že OBÚ a žalovaný otázky posouzení záměru z hlediska EIA pojali podrobněji a komplexněji, což také odpovídá jejich rozhodovací pravomoci a rovněž skutečnosti, že se jedná o specializované správní orgány nadané odbornou způsobilostí k posuzované problematice. Pro úplnost krajský soud dodává, že ve věci nebylo zapotřebí stanoviska MŽP ve smyslu § 23 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., neboť pochybnosti o zařazení záměru dle přílohy č. 1 nevznikly. Z uvedených důvodů krajský soud první žalobní bod důvodným neshledal.
12. V druhém žalobním bodě žalobce namítl, že hornická činnost vyhledávání a průzkumu je z materiálního hlediska otvírkou a přípravou ložiska. Žalovaný se se shodnou odvolací námitkou vypořádal na str. 10-11 napadeného rozhodnutí, kde především opět poukázal na povinnost oprávněné organizace k průzkumu ložiska v jejím dobývacím prostoru vyplývající z ust. § 31 odst. 3 horního zákona. Současně zdůraznil, že oblast 24. sloje v 10. kře není dostatečně prozkoumána, nejsou známy nezbytné parametry průběhu a tektonické členitosti, neboť se jedná o panenské pole a dosavadní údaje jsou získány pouze z několika vrtů, což je zcela nedostatečné pro učinění dalších zásadních rozhodnutí (str. 11 napadeného rozhodnutí). V další části svého odůvodnění k této odvolací námitce pak žalovaný konstatoval, že žalobci jako spolku nepřísluší zpochybňovat způsoby průzkumu ložiska. Krajský soud ani tento žalobní bod neshledal důvodným. Předně odkazuje na argumentaci uvedenou již ve vypořádání 1) žalobního bodu týkající se skutečností vyplývajících z právní úpravy dle § 2 písm. a) a b) zákona o hornické činnosti a § 31 odst. 3 horního zákona, která se v plném rozsahu vztahuje i k otázce nastíněné druhým žalobním bodem. Dále doplňuje, že žalovaný na str. 10 a v prvním odstavci str. 11 napadeného rozhodnutí uvedl faktické důvody, pro které shledal průzkum, jenž byl předmětem žádosti, nezbytným, čímž námitku vznesenou žalobcem v odvolání dostatečně vypořádal. To, že navíc uvedl, že zpochybňování způsobu průzkumu ložiska je nad rámec kompetencí spolku, považuje krajský soud za marginální právě s ohledem na to, že žalovaný námitku bez ohledu na výhrady k žalobcově aktivní legitimaci vypořádal. Lze souhlasit s žalovaným, že návrh způsobu průzkumu ložiska je zcela v dispozici oprávněné organizace, neboť se jedná o řízení návrhové a správní orgán je tedy vázán návrhem žadatele. Žalobce v podané žalobě, jakož i dříve v podaném

odvolání, argumentoval porovnáním žádosti s dokumentací EIA k Pokračování hornické činnosti a se stanoviskem Statutárního města Karviná k žádosti oprávněné organizace ze dne 3.3.2015, když na jejich základě dospěl k závěru, že průzkumné ražby jsou rozsahem a provedením shodné s ražbami prováděnými v obdobných případech za účelem otvírky a přípravy ložiska. Toto tvrzení ještě podrobněji rozvedl v replice předložené u jednání před krajským soudem. Z žalobcem předloženého důkazu – výňatku z dokumentace EIA (str. 95) byl zjištěn popis důlních poměrů v oblasti 10. kry a také skutečnost, že průzkumné práce v této oblasti byly provedeny průzkumnými vrty z povrchu a dále ražbou průzkumných chodeb v úrovni 8., 9. a 10. patra. Obsah výňatku nemá podle názoru krajského soudu vypovídací hodnotu o tom, zda doposud provedený průzkum byl zcela dostačující pro vlastní těžební činnost. Žalovaný v napadeném rozhodnutí s vědomím toho, že byly provedeny průzkumné vrty z povrchu, označil dosavadní stav průzkumu za zcela nedostatečný pro jakákoliv další zásadní rozhodnutí a označil danou oblast za panenské pole. Z popisu zmíněné oblasti tak, jak je uvedena ve výňatku z dokumentace EIA, lze přitom dovodit, že jde o oblast geologicky komplikovanou. Žalobce v podané žalobě argumentaci žalovaného konkrétním způsobem nerozporoval. Pokud žalobce namítl nesprávnost tvrzení žalovaného, že se jedná o panenské pole, učinil tak až v replice k vyjádření žalovaného uplatněné u jednání před krajským soudem. Argumentaci panenským polem přitom žalovaný použil již v napadeném rozhodnutí (str. 11). Žalobce v zákonné lhůtě pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s.r.s.) námitku nesprávnosti tohoto tvrzení nevznísl. Argumentací žalovaného uvedenou v této části napadeného rozhodnutí se v žalobě vůbec nezabýval. S ohledem na to, že lhůta k podání žaloby, potažmo k formulaci žalobních bodů je ve smyslu ust. § 72 odst. 4 s.r.s. lhůtou prekluzivní, a také s ohledem na setrvalou judikaturu k této procesní otázce (srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 2 As 45/2015, rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 6 A 28/1998, nálezy Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 631/99) shledal krajský soud námitku opožděnou, a proto se její důvodností nezabýval. Pokud žalobce poukazoval na hornickou činnost ve slojích č. 16 a 17, považuje krajský soud tuto argumentaci za zcela nepřipadnou, překračující rámec soudního přezkumu, neboť o hornickou činnost v této části dobývacího prostoru se v posuzované věci nejedná. Krajský soud nepovažuje za nosnou ani argumentaci žalobce tím, že povolená průzkumná ražba byla započata v závěru roku 2015 a v lednu roku 2016 byla ukončena, přičemž probíhala pouze v oblasti jednoho průzkumného díla (č. 10 2404) a vyražena byla cca 1/3 celkové plánované délky tohoto díla. Popsaná činnost byla realizována na základě pravomocného rozhodnutí o povolení průzkumné činnosti a na jejím základě nelze činit žádné závěry ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo. Ani druhý žalobní bod proto nebyl shledán důvodným. Krajský soud opět zdůrazňuje, že hornickou činnost ve smyslu ust. § 2a písm. a) a § 2 písm. b) zákona o hornické činnosti je v souladu s dikcí ust. § 31 odst. 3 horního zákona nutno vnímat v jejich nezbytné vzájemnosti a podmíněnosti, když má za to, že právě tato jednoznačná souvislost žalobci s ohledem na jeho argumentaci nejen v žalobě ale také v replice zcela uniká.

13. Naprosto nedůvodným shledal krajský soud také třetí žalobní bod. Argumentace žalobce, že oprávněná organizace směřuje k výběrové těžbě, tj. dobývání bohatých částí ložiska, což je v rozporu s ust. § 30 odst. 3 písm. a) horního zákona, krajský soud považuje za zcela hypotetickou. Jak sám žalobce uvádí, taková situace by mohla nastat v budoucnu. Povinností správního orgánu však je, aby ve své rozhodovací činnosti vycházel ze

skutkového stavu, jaký je dán ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Stejně tak soudní přezkum je vázán na skutkový a právní stav, který existoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Posuzování skutkového stavu, který by teoreticky mohl nastat v budoucnu, jde zcela mimo rámec soudního přezkumu. Nelze se ztotožnit s názorem žalobce, že správní orgány obou stupňů tím, že nereflektovaly na potenciální porušení ust. § 30 odst. 3 písm. a) horního zákona, které by mohlo nastat v blíže neurčené budoucnosti, porušily svou povinnost ochrany veřejného zájmu. Podobná úvaha ze strany správních orgánů by byla vedena v čistě spekulativní rovině, nad rámec jejich

zákonných povinností. Vzhledem k uvedenému se krajský soud nezabýval ani další argumentací k tomuto žalobnímu bodu uvedenou v replice žalovaného uplatněné při jednání před krajským soudem.

14. V posledním žalobním bodě žalobce namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav z důvodu nevyhodnocení seizmických vlivů průzkumných ražeb v předloženém znaleckém posudku. Žalovaný se se stejnou odvolací námitkou vypořádal na str. 12 až 13 napadeného rozhodnutí, kde především uvedl důvody, pro které je takové posouzení nadbytečné, resp. jeho vypracování nemůže přinést konkrétně předvídatelné poznatky. Současně uvedl důvody, pro které nebude povolenou hornickou činností dotčena zástavba rodinných domů a průmyslová zóna na povrchu. Žalovaný rovněž zmínil, že žalobci, který je v postavení spolku, zabývajícího se ochranou přírody a krajiny, nepřísluší navrhopat doplnění znaleckého posudku v navrženém rozsahu. Krajský soud má za to, že žalovaný se se shodnou odvolací námitkou vypořádal dostačujícím a přezkoumatelným způsobem, neboť svou argumentací vyvrátil vznesené pochybnosti žalobce a jím tvrzenou nezbytnost vyhodnocení seizmických vlivů. Ve své argumentaci žalovaný evidentně vycházel z odborných znalostí, jimiž je jako specializovaný orgán státní správy na úseku ochrany a hospodárného využívání nerostného bohatství vybaven. Žalobce v podané žalobě argumentaci žalovaného žádným nosným způsobem nerozporoval. Žalovaný v označené části napadeného rozhodnutí uvedl důvody, pro které považuje doplnění znaleckého posudku o rozbor požadovaný žalobcem za nadbytečné, resp. zcela nepřínosné. Ve světle této argumentace se pak jeví zcela marginální jeho následné konstatování, že žalobci jako spolku nepřísluší právo navrhopat takové doplnění dokazování. V celkovém kontextu argumentace žalovaného k této odvolací námitce vyznívá takové konstatování vcelku nadbytečné, neboť žalovaný náležitě odůvodnil, proč doplnění důkazu považuje za zbytečné. Žalobce proto nebyl v souvislosti s vypořádáním této odvolací námítky nijak zkrácen na svých procesních právech. Pokud jde o další argumentaci žalobce k tomuto žalobnímu bodu vznesenou v replice v rámci jednání před krajským soudem, žalobce rozšířil svá žalobní tvrzení o nové námitky. Namítl nesprávný název a závěr posudku, jež neodpovídají obsahu. Dále namítl skutečnost, že tento posudek je používán při žádostech oprávněné organizace o různá stanoviska, čímž může docházet k jeho nesprávnému pochopení a rovněž uvedl, jak podle něj měla správně znít otázka položená znalci. Soud tyto námitky posoudil v souladu s ust. § 72 odst. 1 a 4 s.ř.s. jako opožděné, a proto se jejich důvodností nezabýval. Pro tento závěr platí argumentace soudu uvedená k otázce opožděnosti žalobní námítky v rámci vypořádání žalobního bodu 2), na niž tímto plně odkazuje. Pro úplnost krajský soud uvádí, že neshledal důvod doplnit dokazování dalšími žalobcem navrženými důkazy, neboť má na

základě obsahu správních spisů za to, že skutkový stav existující ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dostatečně přesně a spolehlivě.

15. Jelikož krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.
16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 24. ledna 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu